

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 13 Ιουλίου 1999

(Υπόθεση C-261/99)

(1999/C 281/02)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Gérard Rozet, νομικό σύμβουλο, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 13 Ιουλίου 1999 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσει τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στην επιχείρηση Nouvelles Filatures Lainière de Roubaix — ενισχύσεις οι οποίες κρίθηκαν παράνομες και ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά με την από 4 Νοεμβρίου 1998 απόφαση της Επιτροπής, κοινοποιηθείσα στις 17 Νοεμβρίου 1998 — παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 249 ΕΚ τέταρτο εδάφιο, και τα άρθρα 4 και 5 της εν λόγω αποφάσεως,
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η απόφαση της Επιτροπής, δεσμευτική ως προς όλα τα μέρη της για το κράτος αποδέκτη (όπως ορίζει το άρθρο 249, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ) υποχρεώνει τη Γαλλική Δημοκρατία — από τις 17 Νοεμβρίου 1998 — να ανακτήσει, σύμφωνα με το άρθρο 4, την ενίσχυση που χορηγήθηκε ως επιδότηση ενισχύσεως ύψους 14,23 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (FRF) και να καταργήσει χωρίς καθυστέρηση την ενίσχυση που χορηγήθηκε ως συμμετοχικό δάνειο, εφαρμόζοντας τους κανονικούς όρους της αγοράς. Εξάλλου, η Γαλλική Δημοκρατία υποχρεούται, κατά το άρθρο 5, να πληροφορήσει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποίησεως της αποφάσεως, για τα ληφθέντα μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση. Η ασκηθείσα προσφυγή ακυρώσεως⁽¹⁾ δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα η δε Γαλλική Δημοκρατία δεν υπέβαλε αίτημα αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως.

Η στάση που υιοθέτησε η Γαλλική Δημοκρατία έναντι της Επιτροπής όσον αφορά την εκτέλεση της εν λόγω αποφάσεως ήταν η απόλυτη σιωπή. Ουδέποτε η Επιτροπή, από της κοινοποίησεως της αποφάσεως της στις 17 Νοεμβρίου 1998, ήταν σε θέση να διακρίνει το παραμικρό στοιχείο που θα της επέτρεπε να σκεφθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία έχει προβεί σε διαβήματα προς ανάκτηση από την επιχείρηση Nouvelles Filatures Lainière de Roubaix των παράνομων και ασυμβίβαστων ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην επιχείρηση αυτή.

(1) Υπόθεση C-17/99, ΕΕ C 71, της 13.3.1999, σ. 22.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 16 Ιουλίου 1999

(Υπόθεση C-263/99)

(1999/C 281/03)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Mario Aresu και τη Μαρία Πατακιά, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, rue Alcide de Gasperi, Kirchberg, άσκησε στις 16 Ιουλίου 1999 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, επιβάλλοντας περιορισμούς στην άσκηση των δραστηριοτήτων συμβούλου σε θέματα κυκλοφορίας των μέσων μεταφοράς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ (πρώην άρθρα 52 και 59 της Συνθήκης ΕΚ),
- β) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Επί της παραβάσεως του άρθρου 43 ΕΚ (πρώην άρθρου 52 της Συνθήκης ΕΚ)

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α, του νόμου 264, το οποίο επιτρέπει την άσκηση των δραστηριοτήτων συμβούλου μόνο στους υπηκόους των άλλων κρατών μελών που κατοικούν στην Ιταλία, είναι αμφίβολο κατά πόσον συμβιβάζεται με την αρχή περί απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 49 ΕΚ (πρώην άρθρου 59 της Συνθήκης ΕΚ)

Ο ίδιος νόμος 264 αντιβαίνει εκ πρώτης όψεως στο άρθρο 49 ΕΚ, το οποίο προβλέπει την κατάργηση των εμποδίων στην ελεύθερη παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών εντός της Κοινότητας. Όλες οι διατάξεις του ανωτέρω νόμου αποκλείουν κατηγορηματικά τη δυνατότητα των αλλοδαπών επιχειρηματιών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη να παρέχουν ευκαιριακά υπηρεσίες στον σχετικό τομέα.